

TYÖLÄIS- JA TALONPOIKAISNAIEN.

Julkaisija S.K.P:n Keskus-komitea. N° 1 v. 1932. Hinta: jokainen kykynsä mukaan. Kertyneet varat käytetään naisten toiminnan järjestämiseen.

KANSAINVÄLISEKSI NAISTENPÄIVÄKSI.

Maaliskuun 8 päivänä on työttötekevien naisten kansainvälinen taistelupäivä. Silloin työttötekevien joukot kaikissa maissa Kommunistisen Internationalen johdolla osottavat mielenosoituksin mieltään työttötekevien naisten ja erikoisesti proletariaanien räikeää riistoa ja sortoa vastaan. Samalla työttötekevät naiset järjestävät ja tiivistävät taisteluaan sekä osottavat mieltään työttötekevien elinkysymysten puolesta.

Kansainvälistä naistenpäivää vietämme nyt kapitalismin työttötekeviä kohtaan suuntaamaan mit' ankarimman nälkähöyökkäyksen ja poliittisen terrorin oloissa. Suomeksi on kapitalismi pystyttänyt fascistisen valtakomennon avulla saattanut työlliset ja työttötekevät talonpojat näkemään nälkää ja tilanne palkkoja yhä alennettaessa, työttömyyden kasvaessa ja elintarpeiden hintojen kohotessa yhä kurjistuu. Samanaikaisesti Suomeksi porvaristo kiihkeästi valmistelee sotaa Neuvostoliittoa, maailman työttötekevien isännöintä vastaan, jossa ei ole työttömyyttä ja nälkähöyökkäystä, vaan jossa sosialismin rakentamisen voitokkaasti edistyessä työllisten ja talonpoikien kulttuurillinen ja taloudellinen asema jatkuvasti kohoaa. Imperialistisen rosvosodan vaara on entistä uhkaavampana. Kiinassa ja Madshariassa käytyjen taistelujen turkki tähtäytyy huomattavalta osaltaan Neuvostoliittoa vastaan. Jos kapitalistisen maailman sota Neuvostoliittoa vastaan puhkeaa on Suomen kapitalismi sodan kävijöiden ensiriveissä.

Tällainen tilanne vaatii, että työlliset ja maaseudun riistetty rahavas kokoavat voimansa ja ryhtyvät joukkotaisteluun nälkää vastaan ja elinehtojensa parantamisen puolesta sekä vieläkin suurempaa kurjuutta mukanaan tuovaa sotaa vastaan. On siirryttävä vastahöyökkäykseen palkkojen alentamisesta vastaan, työttömien avustamisen puolesta, verojen ryöstöä, pakkohuuto-kauppoja, j.n.e. vastaan. Vain joukkovoimalla ja joukkotoiminnalla voidaan tässä suhteessa saada aikaan tuloksia. Työllis- ja talonpoikaismiehillä on siinä mit' tärkein osa. Vain heidän mukana olonsa voi taata voittomme.

Huomattavat joukot työttötekeviä naisia on sosialifascistien ja porvariston uskonnollisten ja muiden järjestöjen vaikutuksen alaisina tai välinpitämättömyyden luokkataisteluun nähden. Välttämättä on heti aloitettava voimakas työ sosialifascistien ja porvariston paljastaminen työttötekevien naisten etujen pettäjinä ja orjuuttajina. Vastustajien vaikutuksen alaisina olevat ja välinpitämättömät on vedettävä mukamme taistelemaan.

Erittäin tärkeä merkitys työllisnaisien toiminnassa on edustajaliikkeellä. Työpaikoilla valitaan edustajat edustajakokouksiin, joissa käsitellään naisten osanoton järjestämisestä koko työväenliikkeen yhteiseen taisteluun palkan alennuksia, työehtojen kiristämistä jne. vastaan, ja naisia koskevien epäkohtien poistamista. Edustajain toiminnan kautta on työpaikoilla pidettävä työpaikkakokouksia ja saatava naiset toimimaan epäkohtien poistamiseksi. Työttömiä naisia on vedettävä työttömien kokouksiin ja toimikuntiin ja tarpeen vaatiessa pidettävä heidän kokouksiinsa erikoisvaatimustensa käsittelemiseksi varten. Perheenemännät pitävät kokouksiaan talottain tai taloryhmittäin käsitellen kipeitä elinkysymyksiään, kuten tavaroiden kallistumista, asuntovuokrien kalleutta, veroryöstöä jne. Talonpoikaismiehet kyläkokouksissaan ja kuntaa käsittelevissä edustajakokouksissa käsittelevät toimintansa järjestämistä maaseudun kätäpuolustusliikkeessä.

Kansainvälistä naisten päivää voimme muodostaa voimakkaan mielenosoituspäivämme vain siinä tapauksessa jos sen valmisteluissa kinnittämme huomiomme edellä mainitun toiminnan järjestämiseen. Mutta se ei vielä riitä, fascismin höyökkäysten torjuminen ja siirtyminen vastahöyökkäykseen vaatii toiminnan jatkuvaa järjestämistä ja kehittämistä kansainvälisen päivämmekin jälkeen.

Kansainvälinen naistenpäivä on muodostettava lähtökohdaksi Suomen työllis- ja talonpoikaismiesten toiminnan voimakkaaksi taistelutoiminnaksi kehittämiseksi.

KANSAINVALISET NAISTENPÄIVÄT KANSAINVALISET NAISTENPÄIVÄT.

Taistelutunnuksiamme Kansainvälisenä naistenpäivänä ovat m.m.
 Työpalkkojen alentamista vastaan - niiden kohottamisen puolesta.
 Sama palkka samasta työstä.
 Kahden kuukauden loma ennen ja jälkeen syynätyksen täydellä palkalla
 ja työpaikan säilyminen taattava.
 Pakollinen työttömyysvakuutus saatettava voimaan työnantajien ja val-
 tion kustannuksella, ennen sen voimaan astumista täyttä palkkaa vastaava
 avustus työ toimille ja osatyöttömille.
 Työttömien lapsia varten avattava maksuttomia ruokaloita, lastenkoteja
 ja leikkikenttiä.
 Asunnottomille työttömille työllisille järjestettävä kunnollisia
 ja maksuttomia asuntoja.
 Asunnoista häädöt, verojen ja vuokramaksujen ryöstöt joukkovoimalla
 estettävä.
 Kaikille koululapsille annettava vapaa ruoka ja vaatteet.
 Tullit poistettava kaikilta välttämättömiltä kulutustavaroilta.
 Pakkokuuntokamrat on joukkovoimalla estettävä.
 Verojen, velkojen korkojen ja kuulatusten maksut lakkauttava.
 Uuden imperialistisen sodan ja Neuvostoliittoa vastaan suunnattu ja
 sotavalmisteluja vastaan.
 Fascistista terroria vastaan ja työttömyyden väkivaltaa vastaan.

KAKSI MAAILMAA VASTAKAIN.

Lokakuun vallankumous Venäjällä jakoi maailman kahteen vastakkaiseen
 leiriin. Toisella puolen on kapitalistiset maat, joissa on taloudellinen
 ja poliittinen valta porvariston käsissä ja toisella puolen Neuvostoliitto,
 jossa on kaikki valta työväenluokalla ja talonpoikaistolla. Näitten järjes-
 telmien erilaisuudesta johtuen, että kehitys kummassakin järjestelmässä
 kulkee aivan ylöspäin suuntaan. Muutamia kuvaavampia tosiasioita,
 jotka luonnehtivat tilaa ja kehitystä Neuvostoliitossa ja kapitalistisissa
 maissa.

Teollisuustuotanto laski kapitalistisissa maissa viime vuoden lokakuu-
 hun mennessä 30-35 %, verrattuna vuoteen 1929. Neuvostoliiton teollisuus-
 tuotanto on noussut vuosi vuodelta ollen nyt KOLME KERTAA NIIN SUURI KUIN
 MITÄ SE OLI TSAARIN VUOSIKALLA, ennen maailman sotaa.

Kapitalistisissa maissa noin puolet kaikista tehtaista, kaivosteista,
 koko tuotantokoneistosta seisoo toimeettomana. Neuvostoliitossa käyvät teh-
 taat täydellä höyryllä. Vieläpä yksistään viime vuotena valmistui entisten
 lisäksi yli 800 uutta tehdasta, joitten joukossa on useita jättitehtai-
 ta.

Vuon v. 1930 marraskuussa oli 26 maassa täydellisesti työttömänä 26
 miljoonaa ihmistä, niin oli tämä luku kohonnut vuoden sisällä, siis v. 1931
 marrask. mennessä 40 miljoonaan. Neuvostoliitossa ei ole työttömyyttä.
 Päinvastoin: voimakkaasti nouseva teollisuus ja maatalous karsii työvoiman
 puutetta.

Työläisten työpalkat ovat alentuneet kahden viime vuoden aikana Sak-
 sassa 25 %:lla, Amerikan Yhdysvalloissa 30 %:lla, Englannissa 20 %:lla,
 Japanissa 35 %:lla, meillä Suomessa yksistään jälkeen fascistihirviöiden n.
 50 %:lla. Näin palkkojen alennukset ovat koskeneet erittäin raskaasti työ-
 läisnaisten elinehtoihin, koska heidän palkkansa on ollut 2/3 osa miesten
 palkasta ja vielä sitäkin alhaisempi. Työväenluokka on työttömyyden ja palk-
 kojen alennuksien johdosta menettänyt Amerikassa 2:n kriisivuoden aikana
 22 miljoonaa dollaria, Saksassa 16 miljoonaa Saksan markkaa jne.

Neuvostoliitossa olivat työpalkat jo v. 1930 67 % korkeammat sodan
 edellistä tasoa. Samasta työstä maksetaan sama palkka niin työläisnaiselle
 kuin työmiehelle. Työpäivä on 7-tuntinen, eräillä aloilla 6-tuntinen.
 Työläisten yhteiskunnalliseen avustukseen käytettiin viime vuonna 2,138
 miljoonaa ruplaa.

Talonpoikaisto on joutunut maaporhojen ja rahalaitoksien velkaorjuu-
 teen. Meillä Suomessa yksistään viime vuonna ainakin n. 5000 talonpoika-
 taloutta joutui vasaramarkkinoille.

Neuvostoliitossa on 16 miljoonaa talonpoikaistaloutta liittynyt kol-
 lektiivisiin talouksiin, mikä merkitsee talonpoikaisten taloudellista
 riippumattomuutta miehestä. On järjestetty yli 1400 kone-traktoriasemaa,
 jotka antavat koneellista työvoimaa näille talouksille. Maatalouskoneiden
 tuotanto on noussut 12 kertaiseksi sodan edelliseen tasoon verraten. Koneel-
 listuva ja kollektisoituva maaseutu nostaa ennenkuulumattomasti talonpoika-
 taloudellista ja kulttuurista tasoa.

Kapitalismi on kuoleva ja mätä. Se ei pysty hallitsemaan niitä tuotantovoimia, jotka se on luonut. Se panee seisomaan puolet tehtaistaan ja kaivoksistaan. Se ajaa nälkään ja kurjuuteen puolet työväestä. Se polttaa vehnää tulipesissä, vaikka työlläiset kaivelevat tunkioita löytäkseen syötävää. Se vaatii, ettei pellavaa viljeltäisi, vaikka miljoonat kulkevat repaleissa. Sen sydän vapisee ilosta kun se tietää akuivuuden ja heinäsiirkojen hävittävän viljasatoa.

Vaikka kapitalismi kiemurtelee ja huojuu, vaikka se on vaikeimmassa pulassa mitä se on koskaan ollut, EI SE SILTI KAADU ITSESTÄÄN, VAAN ON SE KAADETTAVA. Maailman proletariaatti on sen haudankaivaja. Tämän jättiläisarmeijan liittolaisina ja reserveinä ovat riistetyt työtätekevät talonpojat ja siirtomaiden orjuutetut kansat. Sen kirkijoukkona on Neuvostoliiton proletariaatti. Sen sosialistisena isänmaana neuvostomaa.

Outi.

TYÖLÄISNAISILN JATKUVIA PALKKAIN ALENNUKSIA VASTAAN.

Suomen työtätekevä väestö on tukaleissa asemassa. Sen työpalkkoja on rutkasti alennettu. Työttömyys on suurempi kuin koskaan ennen. Niiltäkin, jotka vielä ovat työssä, on huomattavalta osalta työviikkoa tuntuvasti lyhennetty alennetuin palkoin.

Hyökkäys työväen elintason kimppuun on ollut räikein fascistikumouksen jälkeen. Puolentoista vuoden aikana on varovaistenkin laskelmien mukaan työlläisten palkkoja laskettu keskimäärin 50-60 %:lla. kapitalismin hyökkäys työväen elintason kimppuun on koskenut kaikkein läheisemmin juuri työtätekeviä naisia. Porvarillistenkin tietojen mukaan, jotka eivät ainakaan ole liioiteltuja, on kutomotyölläisten, jotka ovat aina olleet huonoimmin palkattuja, palkkoja laskettu keskimäärin n. 45 %:lla. Yleisiä ovat 50-100 mk. viikkopalkat. Kun tähän vielä ottaa huomioon Suomen rahan arvon alenemisen, mikä työlläisen pussissa tuntui siinä, että tavarain hinnat kohosivat, työpalkkojen joko pysyessä ennallaan tai laskiessa vielä nimellisestikin, niin tehnee todellisuudessa työlläisten palkkojen lasku fascistikumouksen aikana keskimäärin n. 70 %.

Samanaikaisesti kun on palkkoja laskettu, on työehtoja kiristetty. Kohdeltu, varsinkin naisia kohtaan, on useimmilla työpaikoilla tullut aivan hiihtäilemättömän työkeksi.

TOVERIT! Mistä tämä kaikki johtuu? Onko syy vain siinä, kuten porvarit ja sos.fascistijohtajat selvittävät, että maassa on pula-aika, että työlläisten täytyy muka sen takia jakaa työnantajien kanssa huonon ajan seuraukset? Ei toverit hyvät. Ei työlläisten aseman kurjistuminen johdu kapitalismin pulajasta, vaan siitä, että olemme olleet kertakaikkiaan niin huonoja, ettemme ole kyenneet puoltamaan omia etujamme kapitalismin hyökkäystä vastaan.

Mitä meidän on nyt tehtävä? Tähän löytyy vain yksi keino: TYÖVÄEN YHTENÄISEN JOUKKOVASTARINTA TYÖNANTAJAKAPITALISTEJA VASTAAN. Tämä on työtätekevien kannalta katsoen ainoa oikea ulospääsy nykyisestä tilanteesta.

Minkälaisia tehtäviä tämä vaatii? Jokaisen puoluejäsenen, jokaisen työlläisen ja erikoisesti työlläisnaisen on selostettava, järjestettävä, agiteerattava tovereita puolustamaan joukolla omia etujaan. ERIKOISESTI TYÖPAIKOILLA, mutta myöskin muualla on keskusteltava tovereiden kanssa, tehtävä istkeitä työtä tovereitten keskuudessa, muodostettava työpaikoille voimakkaita Pun. Am. järjestön työpaikaryhmiä ja näistä tehtävä todellisia työväen etujen ajajia työpaikoilla. Ei siten, että ensin järjestö ja sitten toiminta, sillä voi käydä niin, että siksi "kurki kuolee kuin suo sulaa", mutta järjestön rakentamista ja poliittis-agitatorista työtä on tehtävä rinnan taloudellisten ja muiden taistelujen yhteydessä. Vain toiminnan kautta kasvatetaan järjestö, vain toiminnassa sen taistelukyky tulee koeteltua, ja sen välttämättömyys selviää työlläisnaisillekin.

Meidän on työskenneltävä väsymättömästi saadaksemme toverimme, ennen kaikkea oman työpaikkamme työlläiset, kääntämään tämän välttämättömyyden AINOANA MAHDOLLISENA TYÖTÄTEKEVIEN OIKOJUKSILN PUOLTAMISEKSI. Samanaikaisesti kun tätä selvitystyötä teemme, on vedettävä uusia jäseniä järjestöihimme ja todella käytännössä jokapäiväisessä elämässä pantava vastaan kaikkia työväen olojen huononnyrityksiä vaatimalla parannuksia, vaikka pienempiäkin. Pääasia on, että on päästävä pois siitä kuolleesta pisteestä, jossa nyt ollaan. Kaikki sanovat, että nykyisessä tilanteessa täytyy tapahtua muutos, että tällaista ei voi pitimähti jatkua. Saamme olla vakuutettuja siitä, että tällaista tulee jatkumaan ja tilanne tulee meille yhä pahemmaksi, elleemme itse rupea päättäviin toimepiteisiin tilanteen muuttamiseksi ja parantamiseksi. Siis vaatimuksemme palkkojen alennuksia vastaan korotuksen puolesta. Tämän vaatimuksen taakse on työtätekevien naisten tiiviisti järjestettävä ja johtava miehet ja naiset yhteiseen taisteluun.

Outi.

53.
Tämä toveri KEROO terveisiä Valkeakoskeilta ja sanoo olevan siellä kurjaa, kurjempaa kuin Helsingissä. Työttömiä on verrattain paljon. He saavat kerran päivässä kunnallisruokalassa ruokaa, mutta nälkä sieltä suolissa kurnaa. Työssä olevat eivät ole paljoa paremmassa asemassa. Miehet työskentelevät 3 mk. tuntipalkalla ja naisille maksetaan vain 1-50 tunnilta. Siitä elä, elä perheesi, pue, maksa asuntovuokrat, halot, verot, ym menot. Säästä "lopun" vanhan päivän varalle. - Eräät työlliset tekivät "vuositilinpäätöksiä". Erään vuositulot nousivat 4000, toisen taas 3500 mk. Täytyy myöntää, että kurjat ovat olot, huomautti toveri. Järjestötyötä vasemmistotyöläisten keskuudessa ei näy. Elettään kuollessa tilassa, nosket vähäistä "liikettä" harjoittavat. Mutta eihän sen avulla työllisille mitään tipu - lopetti toveri. Valkeakoskellakin on toverien syyt "ryhty" oman joukkotoimintansa avulla etujaan puolustamaan.

TYÖTTÖMÄN ELÄMÄÄ.

Kymmeniä tuhensia työttömiä naisia ja miehiä kuljeskelee nälkäisinä ja epätoivoina. Elämän ylläpitämisen ajatus askarteleo ankarana jokaisen aivoissa. Moni ajattelee, mistä löydetään ulospääsy kurjuudesta, sillä herrain almusopat ja herrasväen vanhat ja kuluneet ryysyt eivät pysty hätää lievittämään.

Onko sitten ulospääsyä kurjuudesta? ON! Se on joukkovoima ja joukkotoiminta. Ei porvari anna mitään muuten kuin pakolla. Ei sitä työttömien hätä liikuta ja se taipuu vain kovan edessä raottamaan täysinlisten viljaaittojen ovia ja rahapussinsa suuta.

Mitä työttömien sitten on tehtävä? Vaadittava työtä kunnollisella palkalla tai jos sitä ei anneta, niin palkkaa vastaava avustusta, kunnan on maksettava työttömien vuokrat, asunnon puutteessa oleville on sellaiset ja kunnolliset hankittava j.n.e.

Vaatimusten herkitsemistä ja päättämistä varten on järjestettävä työttömien omia kokouksia. Sos-dem johtajain järjestämät työttömien kokoukset, jotka ovat vain sos-dem puolueen agitationi- ja kehumistilaisuuksia eikä työttömien asiaa ajavia, on muutettava työttömien omiksi kokouksiksi. Ei voida sallia, että sos-dem puolue määrää työttömien komiteoiden ja lähetystöjen kokoonpanon, ei sellaisen herrain valtuutetut rahallisesti ja tarmolla aja työttömien asiaa. Sen tekevät vain työttömät itse.

Silloin kuin vaatimuksia esitetään valtuustoille, maan- ja kunnallisherraille, on joukolla mentävä lähetystön mukana ja tiukasti vaadittava vaatimusten heti hyväksymistä. Vain siten voidaan tuloksia saavuttaa.

Työttömien naisten velvollisuus on työskinn osallistua kaikkeen toimintaan miestovereittensa rinnalla, sillä taisteluhan on yhteinen. On oltava mukana kokouksissa ja mielenosoituksissa, osallistuttava työttömien komiteoiden ja apukomiteoiden työhön. Työttömien naisten on osaltaan tehtävä työtä, että heidän erikoisvaatimustensa taakse saadaan vedettyä miestoveritkin taistelemaan niiden puolesta. Sellaisina naisten erikoisvaatimuksina on määrättyjen töiden järjestäminen naisista varten ja niistä maksettava täysi palkka, ammattitaidon opetuskurssien järjestäminen naisille ja niistä täysi palkka, lapsia varten ilmaiseksi maittoa- ja muita elintarpeita sekä vaatteita jne.

Hyvin tärkeää on se, että työssä olevat tukevat työttömien vaatimuksia. Tähän onkin mahdollisuudet, sillä työssäoleville on selvää, että työttömyyden lisääntyessä palkat jatkuvasti laskevat ja tukiessaan työttömien vaatimusten läpiajamista estävät työttömiä joutumasta lakon rikkureiksi. Yhteisen taisteluliiton luominen työttömien ja työssä olevien välille on tämän hetken välttämättömyys. Vain siten saadaan voimakas joukkopainostus ja taistelu työttömien vaatimusten läpiajamiseksi. Tämän toteuttamiseksi on niin työssä olevien kuin työttömienkin naisten osaltaan ponnisteltava.

Naistoverit! Pois velttous ja epätoivo. Me olemme voimakkaita kun yhdistämme voimamme. Yhteisesti ja päättävästi esiintyen ajamme vaatimuksemme läpi. Taistelutunnuksemme on: KOVA KOVAA VASTAAN.

Työtön työllisenainen.

KUN HELSINGIN KAUPUNGIN rahatoimen johtaja sosialifascisti Hupli, joku aika sitten antois selostuksen kaupungin varatöiden järjestämisestä, niin hän ilmoitti, että niitä ei voida suuremmissa määrin järjestää, varojen puutteen vuoksi. Silloin eräs työtön nainen puheenvuorossaan huomautti, että voitaisiinhan sitä "toverin" palkasta vähentää joku 10,000 markkaa ja silläkin voisi järjestää jo muutamalle työttömälle työtä. Tähän ei Hupli vastannut mitään, vaan korvat luimussa poistui pian kokouksesta.

Suuripalkkaisten virkamiesten palkkojen alentaminen ja näin kertyneillä varoilla kunnollisesti palkattujen työttömien työllistäminen.

LIISA ON MAASEUDUN RAATAJANAISEN PAIKKA?

Suomen maaseudulla vallitsee puute, hätä ja kurjuus. Ei ole helppoa ollut ennenkään maalaisraatajan elää, mutta helvetiksi on se muodostunut parin viime vuoden aikana. Ei ole työtä, pinet säästöt - kelli niitä on ollut - on syöty aikoja sitten, verot kohoavat ja verokarhu ei armahda, tulleilla ja muilla keinoin nostetaan kulutustavarain hintoja, niin että kahvi- ja sokerikilo ja muu kauppiaskiskurilta ostettu tarpeellinen tavara muodostuu yhä saavuttamattomammaksi. Eikä helpotuksen merkkejä näy. Ei tunnu tulevan pelastusta köylälle kansalle.

Kaupunkien työllisiä ja kommunisteja on väitetty syyllisiksi kaikkeen kurjuuteen. Niitä on kahden vuoden ajan ankarasti kuritettu. Kuritushuoneet ovat täynnä työllisiä. Luulisi jo olojen parantuvan, jos todella kommunistit syyppinä olisivat.

Mutta eiväthän ne kommunistit ole tätä kurjuutta matkaan saattaneet. Lapualaiset ja muut fascistithan tati maata hallitsevat. Porvarit ja niiden kanssa liitossa olevat sosialidemokraatithan uusia tulleeja hyväksyvät, uusia veroja kansalle asettavat, sotalaivoja ja sotatarvetehtaita rakentavat, armeijaa ylläpitävät ja miljoonan toisensa jälkeen suojaluskunnalle työntävät. Virkamiehille, sotaherroille, poliiseille ja vanhalalaitoksille heitetään työllisten veroista kertyneet summat. Fascistikomennon ylläpitämiseksi saa perheenemäntä lisätä sikuria kahviinsa, pienentää sokerimurua ja huolehtia jo siitä, mistä saisi pelkän leivän lapsille riittämään. Mutta valtiolta ja kunnalta ei heru pienintäkään avustusta nälän kourissa kamppailevalla raatajakansalle. Hätiäputoita, joita hiukan järjestetään ja joissa työmiehelle maksetaan vain pieni osa siitä palkasta, minkä hän aikaisemminkin sentään samasta työstä on saanut, ei voida avustukseksi laskea.

Pelastuksen toivoa ei näy. Ei, jos sitä jostain "ylhäältä", taivaan tai maan herroilta odotetaan. Mutta pelastuksen tie on olemassa. Työttekevät ITSE voivat itselleen pelastuksen hankkia. Tarvitaan vain kaupunkien ja maaseudun työttekevien, niin miesten kuin naistenkin, yhteistä taistelua vihollisiaan, porvareita, kapitalisteja, tehtaanomistajia, suurtilallisia, rikkaita kiskureita ja heidän kaikenkarvaisia apureitaan vastaan, niin kyllä olot paranevat. Neuvostoliitto on siitä selvän esimerkinä. Siellä ei ole työttömyyttä eikä nälkää. Siellä ei talonpoika sorru velka- ja verotaakan alle. Siellä ei alenneta palkkoja, vaan niitä päinvastoin alituiseesti kohotetaan. Siellä ei nosteta tavarain hintoja, vaan päinvastoin alennetaan. Sillä siellä ovat työttekevät itse määräämässä koko valtakunnan asioista. Siellä ei ole rikkaita riistäjiä - eikä siis riistettyjäkiän. Siellä on maat ja tehtaot työttekevään omaisuutta ja siksi on siellä kurjuus poistettu.

Vain kommunismissa on Suomenkin työttekevään pelastus. Kapitalistit ovat näyttäneet, mitä he saavat aikaan: puutetta, kurjuutta, hätää ja ahdistusta suurille joukoille, mutta ylellisyyttä ja rikkautta muutamille harvoille. Neuvostoliitto kommunistien johdolla on luonut hyvinvointia ja menestystä kansan suurille joukoille ja rikkaat riistäjät on se ajanut pois kansan harteilta.

Niin on tehtävä Suomessakin. Suomen kommunistinen puolue, jota nyt vainotaan ja ahdistetaan, tahtoo johtaa Suomen työttekevät taisteluun nykyisen kapitalistisen kurjuuskomennon kukistamiseksi, se vaatii työttekeville, leipää, työtä ja vapautta, se tahtoo antaa talonpojille maata ja vapauttaa ne velkaorjuudesta, pankkien koronkiskurien ja muiden nylkyrien kahleista, estää talonpoikien ja muiden työttekevien omaisuuden rosvoamisen veroista ja muista saatavista. Se ajaa kaikkien työttekevien, myöskin maaseudun raatajanaisten asiaa. Tähän taisteluun kutsuu se kaikkia työttekeviä ja maalisk. 8 päivänä erikoisesti työttekevien naisten velvollisuus on osottaa haluavansa vastaisuudessaakin taistella itsensä ja koko sorretun luokkansa puolesta. Maaliskuun 8 päivänä on kansainvälinen naisten taistelupäivä, jolloin työväenluokan naiset kaikissa maissa mielenosoituksillaan ja kokouksillaan ilmoittavat haluavansa taistella kommunismin vapauttavan lipun juurella. Tässä taisteluarmeijassa on maaseudunkin raatajanaisten paikka, sillä vain siihen taisteluun osaaottaminen takaa vapautuksen ja pelastuksen nykyisestä puutteesta ja kurjuudesta. Astu joukkoon maaseudun raatajanaisten! Tiedä paikkasi, taistele ja voita!

Liisa.

RAUHAN EDISTÄMISEN OVAT muka nekin sosialifascistien toimesta kerätyt ja hallitukselle jätetyt "rauhan adressit". Osa allekirjoittajista on porvareita, mutta huomattava joukko epätoivoisia työllismiehiä ja naisia pisti siihen puumerkinsä, uskoen sosialifascistien vakuutteluihin, että "sotien" sota ei voiteta. Se on työväestön barhaanjohtamien ja pöytämiesten. Ei porvaristo itseään aseista väisä. Aseistusta on jatkuvasti lisää,

lujittaa armeijaansa, suojeluskuntia, poliisia, ohraa, partiopoikia, lot-
tajärjestöjään, jne. Eikä sosialifasistit tosissaan ajattelekkaan mitään
aseistariisumista. Onhan tunnettua heidän kantansa sotalaitokseen, sanovat-
han he, että Suomi tarvitsee "puolustuslaitoksen" ja vaativat sen lujitta-
mista. Ovathan he myöntämässä varat sotilasbudjettiin. Eduskunnassa he vii-
meisen budjettikäsittelyn yhteydessä silmin lummeeksi esittivät noin 100
miljoonan markan poistamista yli 700 miljoonan sotilasbudjetista. Sos-dem
johtoherrat istuvat lahtarien kanssa veljellisessä sovussa jos minkäkin ni-
misessä sotakomiteassa.

Sodat voidaan lopettaa vasta sitten kun on kukistettu kapitalistinen
järjestelmä, joka on syypää imperialistisiin rosvosotiin. Kapitalistisen
järjestelmän kukistaminen ja sotien poistaminen voi tapahtua vain proleta-
riaatille voittoisan kansalaissodan kautta.

NAISTEN OSUUS TAISTELUSSA IMPERIALISTISTA SOTAA VASTAAN.

Asetetaan kysymys. Mikä on naisten osuus taistelussa imp. sotavaruste-
luja ja imp. sotaa vastaan ja mitä he voivat tässä työssä tehdä? Ja vasta-
taan: Naisten osuus tässä taistelussa olevien olojen johdosta päivä päiväl-
tä jatkuvasti suurenee ja määrättyssä tilanteessa - sodan syttymisen hetkel-
lä ja laudella - tulee se merkitykseltään ratkaisevaksikin. Tunnettuaahan
on, että kapitalistit rakentavat kaiken tuotannollisen toimintansa yhä suu-
remmassa määrässä halvan nais- ja lapsityövoiman varaan, joten naisten osuus
tuotannollisessa elämässä jatkuvasti suurenee ja erikoisesti sotatilantees-
sa, miesten ollessa rintamalla, tulee naisten merkitys kerrassaan ratkai-
sevaksi luonteeltaan. Tämän vuoksi naisten osuus, merkitys ja mahdollisuu-
det imp. sodan vastaisessa taistelussa tulee jatkuvasti suurenemaan.
Ikävä kyllä, toiminnallisesti meillä ei ole näin asiat. Meidän imp. sodan
vastainen taistelumme yleensä on ollut anteeksiantamattoman heikkoa, mut-
ta erikoisen heikkoa on se ollut naistovereiden puolelta. Tässäkin suhtees-
sa on työssämme saatava aikeen perusteellinen muutos. Ennen kaikkea on voi-
tettava tätä työtä ja erikoisesti naisten osuutta, aliarvioivat ajatukset
ja pyrkimykset omista riveistä ja miespuolisten jäsenten keskuudessa.

MITÄ SITEN NAIST VOIVAT TEHDÄ? Leninin tunnus: "Imp. sota muutetta-
va kansalaissodaksi" - joka on ainoa oikea ja loppuun saakka johdonmukai-
nen imp. sodan vastaisen taistelun tunnus. Se vaatii jokaiselta työtäteke-
vältä aktiivista esiintymistä imp. sodan varusteluja ja - sotaa vastaan -
sen kansalaissodaksi muuttamisen puolesta. Tulevan sodan erikoisuuksista
johtuu, että tätä tunnusta ei ratkaista eikä voida ratkaista eikä voida
ratkaista yksinomaan rintamalla. Tuleva sota, joka on luonteeltaan luokka-
sotaa, asettaa tämän kysymyksen ratkaisemiseksi jokaiselle työtätekeväälle
erikoisen suuria vaatimuksia. Työläisnaiset asemansa vuoksi tuotannossa ja
sotatarveteollisuudessa, tulevat tässä ensiluokkaisen tärkeälle paikalle.

Naisten on järjestettävä kaikki toiminta näissä laitoksissa, tehtävä
kaikki sodan varustusten estämiseksi ja ehkäisemiseksi. Järjestettävä lak-
koja, sotilastarpeiden tuhoamista, vallank. aseistamista, jne. Mitään keino-
ja ei ole syytettävä ja mitkään keinot eivät ole kiellettyjä, kun on ky-
symyksessä maailman rikollisimman sodan - Neuvostoliittoa vastaan suunnatun
vastavallankumouksellisen sodan estäminen. Yksilökin voi tehdä paljon,
kun vaan päättävästi esiinnyttään, kun vaan tehdään kaikki se, mitä tehtä-
vissä on.

Kaikki se, mitä edellä on sanottu, koskee työtä välittömästi sodan
syttymistä ja aikana. Eikö nykyisessä tilanteessa, ennen sodan välitöntä
syttymistä olisikaan mitään tehtävää? Kyllä paljonkin. Jo nyt on järjes-
tettävä aktiivinen taistelu imp. sotavarusteluja ja sotaa vastaan. Nyt,
jolloin sota osittain on jo alkanut, on tällä taistelulla erikoisen
suuri merkitys. On selvitettävä työpaikoilla laajoille työläis- ja talon-
poikaisnaisjoukoille tulevan sodan luonnetta, Neuvostoliiton puolustamisen
välittämättömyyttä proletaarisena velvollisuutena, sos-dem johtajien häpe-
ällistä osuutta imp. sodan valmistelijana, imp. sodan vastaisen taistelun
mahdollisuutta, sen kansalaissodaksi muuttamisen välittämättömyyttä, jne.
On lukemattomia kysymyksiä, joiden puolesta on voimakasta selvitystyötä
tehtävä, mutta ennen kaikkea on nostatettava laajat työläisjoukot taiste-
luun näiden kysymysten puolesta. - Imperialistisen sodan kansalaissodaksi
muuttamisen puolesta!

Naissotilas.

Mainehikas bolshevikkien taisteluhistoria on täynnä esimerkiksi kelpaavia taistelumuotoja. Naistenpäivää järjestellessä on syytä palauttaa mieliin kansainvälisen naistenpäivän vietto Venäjällä v. 1917. Maailmansodan aiheuttama taloudellinen pula ja siitä johtuva hätä sekä puute ahdisti erikoisesti työläisnaisia. Se pakotti heidät taisteluun vallassaolevaa järjestelmää vastaan. Taistelumuotoina he käyttivät lakkoja, mielenosoituksia ym. proletaarisia joukkotaistelumuotoja.

Kun Venäjän työläisnaiset v. 1917 maaliskuun 8 päivänä lähtivät kadulle esiin tivat he tinkimättömästi vaatimuksensa: leipää ja rauhaa. Vielä konkreettisemmin ja yksityiskohtaisemmin esittivät he vaatimuksensa: maata pikkulapsille ym. samantapaisia tunteuksia. Nämä tunnukset kokosivat ympärilleen työtätekevien suuren enemmistön. Naisten kulkueisiin yhtyivät työmiehet tehtaista ja sotilaat kasarmeista ja niin saivat helmikuun vallankumoustahtumat alkunsa naistenpäivänä työläisnaisten mielenosoituksista.

Mutta Venäjän työläisnaiset eivät lähteneet lakuvoimaisesti liikkeeseen. Heidän taisteluun johti Venäjän bolshevikkipuolue. Se osoitti tien, antoi taistelukutsun ja johti työtätekevien taistelua helmikuun vallankumouksesta voittoisaan Lokakuuhun saakka. Ja Lokakuusta lähtien ovatkin neuvostovallan naiset täysin tasa-arvoisina kansalaisina osallistuneet maailman ensimmäisen sosialistisen valtion rakentamiseen.

Tilanne Suomessa ei vielä tällä ajankohdalla ole samanlainen kuin v. 1917 Venäjällä. Mutta se kehittyy nopeasti siihen suuntaan. Taloudellinen pula kärjistyy ja sysää joukkoja vallankumouksellisen liikkeittämisen tielle. Joukkotilaisuuksia järjestettäessä on sen vuoksi huomioitava bolshevistisen taistelumuotoja. Naistenpäivän vietto ei sovi kytkeä yksistään kokouksilaisuuksiin, joihin osallistuu vuosia mukana olleet. Maaliskuun 8 päivälle on aikaansaattava joukkoliikkeen leima. On järjestettävä kokouksia, mielenosoituksia ja vedettävä kodeissa olevat naiset mukaan ja niin nostatettava liikkeelle valtavat joukot tavalla tai toisella esiintymään niitten tunusten puolesta, jotka Suomen Kommunistinen Puolue ja Kommunistinen International ovat antaneet.

Naistoverit! Bolshevistiset taistelutavat: Lakot, mielenosoitukset, lentävät kokoukset tehtaissa ja työpaikoissa, aktiivinen taistelu poliisia vastaan, jos he häiritsevät naistenpäivän tilaisuuksia, kaikki nämä ovat sellaisia taistelumuotoja, joista sosialifascistit ja porvarit sanovat: ne ovat anarkiaa, ne ovat kommunismin hulinoimista. Mutta meidän emme saakkaan odottaa toiminnallemme siunausta sosialifascisteilta enempää kuin muilta-kaan fascisteilta. Päinvastoin! Meidän on horjumatta omaksuttava bolshevistiset taistelutavat ja kehitettävä niitä niin, että sopivan tilaisuuden tullessa, voimme niitten avulla viedä taistelun voittoisaan loppuun, proletariseen vallankumoukseen, joka on ainoa ratkaisu kapitalismin pulasta pääsemiseksi.

Rohkeasti ja päättävästi on naisten esiinnyttävä maaliskuun 8 päivän Hetken tunnukset työttömien avustamisesta, työpalkkojen korottamisen puolesta, vuoravelkojen poistamisesta ym. on joukkovaatimuksina viettävä läpi. Vain näin tulee naistenpäivän taisteluluonne toteutetuksi.

Työläisnainen.

TOVERI SELMA TUKHOMASSA.

Kapitalismin maailman pulan syventyessä terävöityvät luokkataistelut kaikissa maissa. Meillä Suomessa on porvaristo horjuvan valtansa viimeiseksi pönkäksi asettanut voimaansa fascistisen diktatuurinsa, jota se paraillyrittää vielä entisestäänkin kiristää. Muissakin maissa tarttuu porvariston "kansanvalta" yhä useammin poliisikamppailuun, armeijan kiväärin ja kuularuiskuihin ja fascistijärjestöjen tikareihin ja muihin "rauhoitussälineisiin" työväestöä vastaan. Niinpä on ennen "rauhallinen" Ruotsikin näyt nyt ensimmäisen verilylyn työläisiä vastaan ja mielenosoitusten pieksäminen on tullut jokapäiväiseksi asiaksi.

Ruotsin työläisten kunniaksi on sanottava, että he eivät vastaanpantamatta ole alistuneet poliisiraakuuksiin. Haavoittuneita ei ole ollut ainoastaan työläisten puolella, vaan on moni poliisikin saanut tuta työläisnykien vaikutusta, moni lakonrikkurifascisti on tiedottomana kannettu sairaalaan ja saka kivisade on useasti ajanut poliisikasakat pakosalle. Ruotsin työläiset ovat parhaansa mukaan koettaneet puolustaa mielenosoituksillaan porvariston hyökkäystä vastaan.

Oikein ovat toverit siellä käsittäneet, ettei mielenosoitusten ja kokousten suojeleminen, poliisi- ja fascistiterrorin vastustaminen ole ainoastaan jonkun ahtaan ryhmän asia, vaan että se kuuluu koko työväenluokalle ja siis myöskin työväenluokan naisille. Myöskin taistelumielenosoitusten

on työläisnaisen paikka miesten rinnalla. Niinkuin eivät työläismurhe-
jien kuulat Odalenissa eivät päästäneet työttömyyttä Eira Söderbergiä,
joka kaatui kuularuiskutulen alla, eivät myöskään poliisisapelien iskut
Tukholman kaduilla Vappuna ja Odalihin verilöylyn johdosta toimeenpantujen
mielenosoitusten yhteydessä tehneet erotusta työläismiehen ja naisen välil-
lä. Mutta samoin nousi vastarintaan miehen nyrkkien rinnalla myöskin monia
työläisnaisen kättä.

Ravintolatyöläinen Elna Pettersson, Punaisten Rintamataistelijain
liiton ja kommunistisen puolueen jäsen, "toveri Elna", oli parhaimpien taas-
telijoiden joukossa. Ensimmäisen Odalenin mielenosoituksen aikana puolusti
ja säilytti hän poliisisapelien revaleiksi lyömän mielenosoituslippunsa ja
vei sen hallitustalolle asti, minne pääsestä poliisi mielenosoitusta tu-
haan yritti estää.

Seuraavassa suuressa mielenosoituksessa yritti poliisi ryöstää tunnu-
sen: "Alas murhaajahallitus!" Mielenosoittajat asettuivat vastarintaan.
Jalka- ja ratsupoliisi teki hyökkäyksen paljastetuin apeloin. Mielenosoit-
tajain rivit eivät horjuneet. Lipputankoja käytettiin lyömäaseina ja katu-
kivet alkoivat lennellä poliisien joukkoon. Ne perääntyivät, mutta lisävoi-
mia saatuaan hyökkäsivät uudelleen. Askel askeleelta perääntyen puolustau-
tuivat mielenosoittajat edelleen. Viimeisten perääntyjien joukossa oli to-
veri Elna. Hänet muisti poliisi jo ennestään. Useita poliiseja hyökkäsi
hänen kimppuunsa ja vaatteet revittyinä saatiin hänet viimein poliisiau-
toon ja "kamrille". Vasta lähes vuoden kuluttua vankilarangaistuksensa
käärsittyä, pääsi toveri Elna taas rintamaan, jossa hän murtumattomin voi-
min edelleenkin taistelee. Vankila on ollut vain karaissut ja maaliskuun
8 päivänä työläisnaisen kansainvälisenä taistelupäivänä astuu hän taas
punalippua kantaneen mielenosoituksessa.

Suomen työläisnaisilla on kunniaakkaat vallankumoukselliset perintäta-
vat. Yhdessä miesten kanssa taisteli Suomen työläisnainen vallankumousar-
meijassa, yhdessä vietiin heitä sorakuoppien reunalle ja yhdessä he taas ko-
mosivat rivinsä uusiin taisteluihin. Yhdessä astuivat he kadulle nytkin,
maalisk. 8 päivä ja yhdessä muodostuivat tästä päivästä todellisen vallanku-
mouksellisen taistelupäivän, joka sekkin nostattaa yhä suuremat joukot tais-
teluun fascistidiktatuurin kukistamiseksi työtätekevien Neuvosto-Suomen luo-
miseksi.

Sigrid.

ULKOAILTA. Puolalaiset lehdet ilmoittavat, että yksistään tammikuun
14 p:nä tapahtui Varsovassa 13 itsemurhaa työttömyyden ja köyhyyden johdos-
ta.

Puolassa, Lodzin kaupungissa on kaupungin valtuusto, jossa sosialifas-
eistit muodostavat ratkaisevan enemmistön, erottanut kaikki kaupungin raiti-
tietyöläiset alentaakseen uudestaan töihin otettavilta huomattavasti palk-
koja.

Pariisin kaupungin hallinto on vuodelsi 1932 myöntänyt poliisilaitok-
sen ylläpitoon 600 milj. frankia, mutta työttömien avustamiseen vain 40 milj.
frankia.

Tammikuun 5 päivänä oli Bulgariassa työväenpuolueen järjestämiä työt-
tömiin joukkomielenosoituksia. Poliisin kanssa sattui yli 100 yhteenottoa.
Marras- ja joulukuun aikana käytiin Saksassa ammatillisen oppositon
johdolla yli 100 onnistunutta lakkoa palkan alennuksia vastaan.

Lakkoaalto kasvaa Englannissa. Tammikuun puolivälissä puhkesi Lanhas-
hiren piirissä useita lakkoja sen vuoksi, että työnantajat yrittivät piden-
tää työtiliä. Belshbornessa on 10 tehtäessä puhjennut lakko työajan piden-
tämistä ja 10 % palkanalennusta vastaan. Leicesterissä on lakossa yli 4000
rakennustyöläistä. Lontoossa jatkui vielä tammikuun puolivälissä yli 9000
satamatyöläisen lakko.

Chicagossa on ollut 2500 työttömän mielenosoitus, vaatimuksena oli
työttömien vapauttaminen asuntovuokrien maksuista.

San-Fransiskoon saapui tammikuun puolivälissä yli 500 työttömän valit-
semaa edustajaa Kalifornian suurimista kaupungeista. Kuvurnööri kieltäy-
tyi ottamasta heitä vastaan. Seurauksena oli 25,000 työläisen mielenosoitus.
Myös pidettiin työttömien edustajain konferenssi, joka suunnitteli työttömien
taistelua vaatimustensa puolesta. Konferenssin osanottajista 300 ilmoitti
liittyvänsä kommunistiseen puolueeseen.

Englannin kommunistiseen puolueeseen liittyi loka- joulukuun välisel-
lä ajalla 3500 uutta jäsentä.

Itävallan komppuolueen jäsenmäärä on viimeisten 6 kk. aikana kaksinker-
taistunut.

TOIMITUKSILTA. Tästä lähtien pyritään "Työläis- ja talonpoikaista"
julkaisemaan vähintään kerran kahdessa kuukaudessa. Odotamme, että työläis-